

Den mentale load

En mand og dame (ægtepar) sidde på scenen. Han er på sin telefon eller lign. og hun læser et blad.

Hende: Har du fået købt en gave til din mor?

Ham: Min mor? Hvorfor skulle hun have en gave?

Hende: *suk* fordi hun har fødselsdag på lørdag...

Ham: Har hun det? Er det ikke i april hun har fødselsdag?

Hende: Nej, det er mig der har det, din mor har på lørdag

Ham: Nå for pokker, så må jeg hellere få købt noget. Hvad synes du det skal være?

Hende: Skal vi have den samtale hvert år? Det er DIN mor

Ham: Jeg ved da ikke hvad hun kan lide, den slags plejer du at have styr på

Hende: Ja, (siges lavt) som så meget andet af den slags

Ham: Hvad?

Hende: *suk* ikke noget, hvad med en stor buket blomster, hun elsker blomster, specielt gerbera, og hun mangler jo ikke noget ellers

Ham: Blomster? Nej du, jeg køber noget lækkert og dyrt lakrids, hun elsker den slags

Hende: Hun kan ikke fordrage lakrids...!

Ham: Er du sikker? Hvad kan hun så lide, chokolade?

Hende: Nej, heller ikke chokolade, faktisk slet ikke slik, din mor har diabetes, for pokker

Ham: Har hun det? Nå, så bliver det blomster, de der rababara som du sagde.

Hende: Gerbera!

Ham: Ja, dem. Det er altså utroligt hvad I kvinder går og husker på af alle mulige småting.

Hende: (mumlende) nogen skal jo gøre det, ellers havde du taget livet af din mor for længe siden.

Ham: Det må være noget genetisk, jeg kan simpelthen ikke huske den slags

Hende: Det tror jeg nu ikke, jeg tror det drejer sig om noget så enkelt som interesse for folk omkring dig

Ham: haha, nej det tror jeg helt sikkert ikke. Det er bare sådan kvinder er, I er bare bedre til at holde styr på den slags detaljer. Det går mænd ikke rundt og husker på, sådan er vi ikke bygget.

Hende: Så sig vi det... (kunstpause) Du, der er en quiz her i bladet, og jeg kan ikke svare på spørgsmål 5, måske du ved det?

Ham: Det ved jeg helt sikkert, kom med det

Hende: Hvad endte kampen mellem Tyskland og Brasilien med, ved VM i...

Ham: Ahhh, det var en episk kamp, der siden er blevet legendarisk. VM 2014 – i Brasilien. En hel nations forventning på spillernes skuldre. Nu skulle Brasilien endelige blive verdensmestre igen, og denne gang i hjemlandet. I Semifinalen 8. juli møder de Tyskland, der har spillet bedre end i mange år. Der er spillet 11 minutter. Tyskland har hjørnespark, som Toni Kroos tager. Perfekt indlæg til Thomas Müller, der stille og roligt har listet sig ind i det lille felt, iblandt et totalt uorganiseret brasiliansk forsvar. En lækker kattepote på bolden, og Tyskland er foran 1-0. Inden for de næsten 18 minutter står der 4-0 til Tyskland og værterne er grædefærdige, både på banen og på tribunerne. 7-1 ender kampen. Aldrig har Brasilien tabt en kamp så stort. Vi skal helt tilbage til 1920 for noget der ligner, da de tabte 6-0 til Uruguay. Jeg kan stadig se kampen for mig i detaljer, fed kamp!

Hende: Utroligt hvad I mænd går og husker på, det må være noget genetisk

Ham: Det tror jeg såmænd ikke, det er bare sådan noget vi kan, sådan er vi bygget

Hende, Det kan såmænd godt være, men hør, nu har du vel ikke glemt at vi har bryllupsdag i dag, vel?

Ham: Øøøøhhhhh, nej da – æh, faktisk har jeg liiiige fået en sms, at pakken med din gave ligger klar til afhentning, puha, jeg var lige ved at tro at den ikke nåede frem - men øh, den er endt på det forkerte posthus, så jeg må ud til Rosengårdscenteret (eller noget lignende), der går nok et par timer. Sørme heldigt at de har længe åbent (løber ud af scenen, mumlende)
fuckfuckfuckfuckfuckfuck....

Hende: Han hopper på den hver gang. Det var 6. gang i år

Søren Elsner Knudsen, 2024